

אור מופלא

לדעות בגנים לאור תורת מרן אור שבעת הימים ותלמידיו הק' זיע"א

הפצת מעיינות החסידות

שנה ב' | גליון צ"ג | פרשת עקב תשפ"ב

נראה אור

אמרות קודש ופנינים
יקדים על פרשת השבוע

הדיה עקב תשמעון (י. יב)

ע"י התשובה בלב נשבר מעורר השפעות מלעילא

לפרש ע"ד המוסר, הנה עיקר שלמות המשכת שפע קדושה זכה וברורה הוא ע"י תשובה בלב נשבר דוקא, והענין הוא כי המשכת השפע שממשיך הצדיק על ידי תורה ומצוות לשמה יוכל להיות ח"ו איזה התנשאות וגסות הרוח ח"ו, אבל המשכת השפע ואור קדושה שממשיך בעל תשובה בגודל הכנעה ושפלות ולב נשבר ונזכה אלוקים לא תבזה, ומתקן כל מדותיו אשר פגם באהבה ויראה אשר לא לה, או שאר המדות כגון התפארות וניצוח והודיה שיש לאדם והשתמש בהם בבחינת עולם הזה לא לה, ואח"כ כשמשים לבו לכ"ז איך שפגם במדות העליונות וזכה לבו נשבר בקרבו ושב לה, בכל לבו ומדותיו להחזירם ולהשתמש בהם לה, ומעלה בזה כל המדות לה, וזהו בחינת תשובה תשוב ה' (ח"י קכב), שמשלב בחינת ה' בחינת עוה"ז שנברא באות ה"א, ומעלה לה' לבחינת עולם הבא בחינת יו"ד שנברא ביו"ד, וממשיך שפע אור ה' לעולם הזה שפע זכה וברורה בלי שום סיג ותערובת גסות הרוח מגודל שביטרת לב ונמוכה רוח שיש לו.

על בחינה זו צווחו חז"ל ואמרו בעצה שוב יום אחד לפני מיתתך, היינו שישבר את לבו על ידי זכירתו יום המיתה וסופו של אדם ותכליתו, וזכה ישים אל לבו לתקן כל מדותיו כנ"ל, ואמרו התקן עצמך בפרוודור כדי שתכנס לטרקלין, היינו שע"י התשובה הנ"ל יתקן בחינת עוה"ז שנקרא פרוודור ויכניס אותו לעוה"ב שנקרא טרקלין בחי' יו"ד כנ"ל, וממשיך בחינת שפע חיים מבחינת ה' עלאה בחינת אלהים חיים.

וזהו מרומז בפסוק והיה עקב תשמעון וגומר, פירוש עקב מרמז לבחינת תשובה הנ"ל שבא ע"י זכירת סוף ותכלית של האדם, בחינת עקב"ב לשון סוף, גם עקב במילואו גימטריא תשובה"ה"י - היינו שעל ידי זכירת העקב"ב וסופו של האדם יגיע לבחי' תשובה הנ"ל שישבו ה' לגבי יו"ד, ועי"ז ושמר ה' אלהיך וגו' היינו ושמי"ר הוא לשון משמרת"ת, שמסנן ומוזקך השפע ואור שנשפע מלמעלה שיהיה בלי שמרים, היינו בלי שום תערובת גסות הרוח כנ"ל. ויהיה האור אשר נשבע לאבותיך, היינו שיהיה כמו האור שנשפע לאבותינו, כי האות ב"ה זכיר כל ששבע ונתחלק באות פ"א ונעשה אשר נשפע לאבותיך. (בת ע"ז)

צריך להעלות את כל הדיברים אל הקב"ה

כתיב חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. היינו שחשבתי אפילו דרכי שהם דברים הנמוכים והעליתים במחשבה לגבוה ואשיבה רגלי ר"ל דברים הנמוכים השיבותי אל עדותיך אל תאמר עדותיך אלא עדותיך. שהעלה אותם לבחינת דעת. כי בכל דבר שבעולם יש להם חיות מהקב"ה המסתתר ומחיה אותם ובכל עת ובכל יום ובכל אדם ובכל מקום יש לתקן זאת בכל פרטי עבודתו לגבוה לעשות קומה שלימה במחשבה ודבור ומעשה כל חד לפום דרגא דליה. כמא"ה"כ צאי לך בעקבי הצאן היינו בעקביים יש ג"כ עבודת הבורא ב"ה זכיר כל אדם להעלות הכל להקב"ה אפילו מה שאדם דש בעקבו. וזהו והיה עקב תשמעון כפרש"י וכמא"ה"כ כל מקום אשר

תדרוך כף רגלכם בו לכם נתתיו. היינו שאתם צריכים להעלות הכל להקב"ה. כי כל דבר הוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. וכל אדם בר לבב צריך לזכך מדותיו בכל שעה ורגע והיכן שהוא עומד הסולם עולה עד אין קץ וסוף. וכפי שאמר הרב הצדיק הקדוש **רבי שלמה קארלינער** ז"ל על פירש"י בפסוק ואהבת וגו' בכל לבבך שלא יהיה לך חלוק על המקום. היינו בכל מקום שהוא שם באותו מקום יעבוד את השם יתברך ויעלה הכל למעלה כי הכל בהשגחה מאת הבורא ב"ה. (בית אהרן)

לעתיד לבא ימלא שחוק פינו כשיתגלה לנו טעמי המצוות

אין והיה אלא לשון שמחה כדאי"א (בר"ר פמ"ב, ד), עקב היינו לטוף, והוא כי לעתיד יגלה הש"י לעין כל, וכל נפש מישראל יבין כי לא היה שום חקה בלי טעם, כי לעת עתה כל הסבלנות של ישראל שסובלין מקיום המצוות, הוא מפני שאינם מבינים עומק הטובה הנמצא בהם, ודומין בעיניהם כחוקה בלי טעם ולכן סובלין מהם, אך כאשר יתברר כי הכל היה במשפט למען יוטב להם לישראל ואינם בלי טעם, אז ימלא שחוק פינו ונהיה בשמחה. (מי השילוח)

הם לכבד ושכחת את ה' אלקיך (ת. טז) יאה עשירותא לישראל שע"ז שכיהים הם אצל הקב"ה

כשבני ישראל יש להם עשירות ועי"ז הם לבבם ועי"ז ושכחת, היינו שהם שכיהים תמיד אצל הש"י מחמת שאין להם דאגת פרנסה, ועי"ז יש להם שהות לחשוב עצות הא"י להתקרב להש"י. (הרה"ק רבי לייב שרה"ם זיע"א)

מה ה' אלקיך שואל מעמך (י. יב)

הקב"ה רודף ששניה במדינת נחנו מה'

שמעתי בשם החסיד מוה"ר **נחמן קסויר**, מ"ה ה' אלקיך שואל מעמך וגו', שיהיה במדרגת נחנו מ"ה, זה ה' שואל מעמך שיבא למדרגה זו ודפ"ח"ח. (תולדות יעקב יוסף, ח"י שרה)

ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה (יא. יב) מכה האמונה נשפע כל טוב

י"ל בזה בדרך רמז כי ידוע כשיש לישראל בטחון ואמונה אזי כל הפרנסת והשפעות יורד להם, וכמ"ש ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק כי לאברהם היה לו מדת כל כמ"ש וה' ברך את אברהם בכל, ואי"ת **בוה"ק** דא רזא דמהימנותא ואותו כל נתן ליצחק והיינו שמסר לו ג"כ אותו רזא דמהימנותא שיהיה לו אמונה ובטחון בה' וזכה לכול כל הברכות כי ממילא כל השפעות נמשכין מזה כנ"ל. ולבני הפלגשים נתתי חסר והיינו שהיו חסרים ממדת כל ולכן כתיב בתו' להם מתנת ג"כ חסר כי אף שנתן להם מכל מקום היו חסר. וזהו שמרמז ארץ אשר לא במסכנות לשון חכמה כמו איש מסכן והיינו שלא בחכמה ועצה תאכל בה לחם פירוש שלא תצטרך לתחבולה וחכמה על הפרנסה רק בלא שום תחבולה וחכמה תאכל בה לחם. ולא תחסר היינו שלא יזיה לך שום דבר חסר והטעם כל בה היינו שיהיה לך מדת כל ומשם נשפעין כל השפעות והמש"י.

ישמח את דברי אלה על לבכם (יז. יא) להיחזק את דברי הקב"ה על הלב ובעת הכישר יפלו פנימה

דאס דאזיקע זאל אייך לייגען וויא א שטיין אויף דעם הארץ, שאין לך אדם שאין לו שעה (אבות ד. א) שאין לו פתיחת הלב, וכמ"ש (ברכות י. א) פתח לבי בתורתך, הוא יפתח לבנו וכו', ובודאי השי"ת עוזר לזה המבקש ומתחנן בכל לבו ונפש שיזכה לזה, וכאשר לפעמים נתפתח הלב שלו וועט עס געבען אקנאק אריין, ויפלו הדברים בתוך לבו ממש. (הרה"ק רבי מנחם מענדל מאקאצק זיע"א)

אור חדש

אמרות קודש
מרועי החסידות בדורינו

אמרות קודש

מכ"ק אדמו"ר מסקולען ירושלים שליט"א

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך (י. יב) כתב רש"י, הם המצוות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון עכ"ל. והיה **כ"ק אאמור"ר** ז"ל מקשה בתמיהה על הלשון 'שאדם רש בעקביו' וכי האדם דורך בעקביו על המצוות נ"ווער איז דען דש בעקביו אויף די מצוות.

וביאר דהמכוון הוא על מנהגים והידורים וחומרות שונות שהנהיגו אבותינו במשך הדורות, כאשר מחמת רוב אהבת ה' ואהבת המצוות שבער בקרבם רצו להוסיף עוד ענינים שונים יותר מגופי המצוות. וזהו המכוון 'שאדם דש בעקביו', שהולך בדרך שסללו אבותיו ויואס די אבות האבן אים אויסדעטערטען.

בוה מתורץ הקושיא, הא"ך הבטיח לנו הקב"ה כאן בפרשה שכל על קיום מצוות, והלא אמרו חז"ל (קידושין לט, ב) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא. אמנם כיון שאין המדובר במצוות שהם גופי תורה שלא מה שהוסיפו אבותינו, לכן שפיר יכולים לקבל עליהם שכר בעולם הזה, וכמואב בספרים דלא דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, דהיינו במצוות של תורה, אבל על תורה שבעל פה וגדרים וסייגים שהוסיפו וגדרו חז"ל ושאר חומרות שהוסיפו ישאל והתמרו על עצמם כתוספת, על זה שפיר מקבל האדם שכר מצוה גם בהאי עלמא.

ונרמז לשון בפסוק ויהיה עקב תשמעון את המשפטים, 'את' הוא דבר הנטפל, דכאשר מקיימים דברים שנטפלו וניתוספו למשפטי ה' ומצוותיו, זוכים לשכר בהאי עלמא. ולכן 'ישמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך' דייקא, דכיון שאתה מקיים ההנהגות וההוספות של אבותיך, לכן תקבל עליהם שכר.

לכן נאמר אחר כך (י. יב) 'ואהבך וברכך והרבך', כי כאשר האדם מקיים רק גופי תורה בלבד, אין זה מוכיח שיש בו אהבת ה', ואין בזה רבותא, כי הלא הוא עושה רק מה שמחוייב לעשותו, אבל כשמוסיף מדיליה עוד הידורים וחומרות ועוד גדרים וסייגים, הריהו מוכיח שהוא אוהב את ה' ומשתוקק לעשות לו נחת רוח ולשם כך מוסיף מה שביכולתו כדי לעשות רצונו. ולכן מדה כנגד מדה זוכה בשכר זאת גם לאהבה מצד הקב"ה אליו. **ועל** כן כאשר האדם מקיים מצוות שאדם דש בעקביו, דכאמור הכוונה היא על מה שהאדם מוסיף ממנהגי אבותיו, אזי מלבד השכר הצפון לו הוא גם זוכה שיקויים בו 'ואהבך וברכך והרבך' שיוכה לאהבה מצד הקדוש ברוך הוא אליו.

יעזור השי"ת שיתקיימו בנו כל הברכות האמורות בפרשה, שזוכה לעובדו ביראה ובאהבה, ובשכר זאת זוכה לראות נחת דקדושה ולהיוושע ברפואות וישועות, פקידות, הרחבת הדעת דקדושה, פרנסה ברווח, שכן אי אפשר לעבוד את ה' וליראה אותו כאשר יש מחסור ודחוק, (שב"ק פרשת עקב שתפ"א לפ"ק) קובץ אה"י צדיקים, נערך ע"י מכוון דברות קודש סקולען ירושלים

והיו למאורות | יומא דהילולא קדישא של צדיקי הדורות

הרה"ק רבי אברהם חיים מלינסק זצ"ל כ"ה אב תקצ"א

זמני אורה | אמרות קודש וניצני אורה בענינא דימא

שבת מברכינ ארור

תיאורים ועבודת קודש משבת מברכינ ארור בעל רבוה"ק זצ"ל

משבת מברכינ ארור אין משתובכין עם הנערים

סיפר הרה"ק רבי משה מקארבין זצ"ל על עצמו, בימי ילדותו בהיותו כבר שית, והיה שבת מברכים אלול, והוא השתובב כדרך הילדים. ניגשה אליו אחותו וגערה בו: משה! הרי כבר בירכו את חודש אלול, והגדים במים זוחלים ורועדים מאימת הדין, ואתה משחק עם הילדים?

ואמר הרה"ק: היא היתה צדקנית, ונכנסו דבריה בלבי, ומאז הכנסתי את עצמי לעבודת הבורא ית"ש. (מאמר מרדכי) לכוון גם על חודש תשרי

הרה"ק הבית אהרן מקארבין זצ"ל, הורה לבנו הרה"ק רבי אשר מסטאלין זצ"ל, שיברך בעצמו את חודש אלול, ויכוון בדעתו לטוב גם על חודש תשרי. (סידור צלוחא דאהרן)

כל הקהל פרצו בכביה

סיפר הרה"ק ר' מענדל האלפערט ז"ל, ששמע מאיש אחד מוואלוויע, שפעם אחת בא הרה"ק המרי"ד מבעלזא זצ"ל לעירו בשבת מברכים אלול.

וכשעלה הרה"ק על הבימה לברך ר"ח אמר בעת הליכתו: אוי, אוי, חודש אלול, פרצו שם כל האנשים בכיה רבה. (שיח זקנים)

ולתשובה שלימה בקול בכי...

בשבת מברכינ החודש אלול, כשהרים קולו הרה"ק בעל המנחת אלעזר ממנוקאטש זצ"ל נאדר בקודש לומר: ראש חודש אלול יהיה ביום פלוני חיל כיוולדה אחד לכל השומעים, וכן אח"כ באמירת יחדשו וגו' אחר תיבת הרפואה שלימה, היה מוסיף ואומר בקול בכי ולתשובה שלימה: ולגאולה קרובה ונאמר אמן, ואם אבן הוא נימוח ופשפש במעיניו.

אחותו רעה בכל איברי ודין מנשקין דא לרא

חד שתא הייתי משובתי שבת מברכים חודש אלול, בצ"ק הרה"ק המרי"ד מבעלזא זצ"ל, והשקפתי בעד חלון חדר קדשו, וחזיתי עושה תפילות ותחנונים ביחודתי. ובבואו לברך את החודש, שלח לפתע ידיו הק, ותפס בחזקה עבותות אבנטו של המשב"ק הרה"ק ר' שלום פוגל ז"ל, והחל רועד ונרא ומדעזעזע בכל גופו.

(הגר"ש אונג זצ"ל אב"ד חוג חת"ס ב"ב, רשומים בשמך) התעוררות כמו ערב יום הכיפורים

הרה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זצ"ל סיפר שאצל זקינו הרה"ק רבי משה מלעלוב זצ"ל משבת מברכינ חודש אלול ואילך ראו בביתו פחד והתרגשות ימים נוראים כל כך עד שכל בני הבית והמשרתים היו מפייסים ומרצים האחד לחברו כמו בערב יום הכיפורים. (מלכות בית דוד)

התעוררות נכנסה בכל הגוף

סיפר הרה"ק רבי איציקל מפעווארסק זצ"ל, שפעם הראשונה שנסע אל הרה"ק מציעשנוב זצ"ל, היה שבת מברכינ אלול במרחץ בקרניץ, והוא נעמד בסמיכות להרה"ק ושמע ברכת החודש ממנו, וכששמע התיבות ראש חודש אלול יהיה יוצא מפה קדשו האט עם מייר א דורך גענומען פון קאפ ביז צום פיס.

ואמרו חז"ל מיתת צדיקים מכפרת ונכחדו אז הרבה רועי ישראל שעלו בסערה בהשמימה. הראשון היה הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זצ"ל, שנסתלק ב"א תמוז תקצ"א.

בליל שב"ק פרשת עקב, נכנס רבינו לבית מדרשו וניגש אל ארון הקודש באימה וקיבל עליו להיות לכפר לבני ישראל. וביום ה' פשת ראה, כ"ה אב תקצ"א נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, ונסתלק רבינו לחיי עד להיות לכפרה בעד עמו. ובעיר לינסק וסביבותיה נעצרה מיד המגפה והיתה רוחה, אך חשכו המאורות עם פטירת רבינו.

סיפר הרה"ק רבי משה אהאזארוב זצ"ל שהרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנע זצ"ל היה נוהג להעמיד יין בכל שב"ק עבור הרה"ק מראפשיץ ושלשת בניו, אע"פ שהיה נרדף ממנו מאד, ויהי בעלות הלהב, באותו שבת שלא היה רבינו בין החיים, השמיט את שמו בין הבנים, ולא נודע טעמו, ולאחר מכן נתוודע רבינו שבק חיים ללכל ח.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

(מקוה): דוכי חיים, זרעא קדישא, ימי זכרון, מליציא, רב טוב, שפת צדיקים

אורו של רבינו הרה"ק רבי אברהם חיים מלינסק זצ"ל הפציע בשנת תקמ"ג לאביו הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ זצ"ל. בהגיעו לפרקו נלקח לחתן אצל דודו רבי שמואל שמעלקא אב"ד ראמאן ובאר זצ"ל חתן הרה"ק בעל באר מים חיים זצ"ל. בשנת תקע"ח נתעטר רבינו בכתר הרבנות דק"ק לינסק, ובה היה לכה"פ דור רביעי בן אחר בן שהיה אב"ד לינסק. ויאסף אל עמיו ביום כ"ה לחודש מנחם אב שנת תקצ"א, ומנו"כ בלינסק.

הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצ"ל אמר שזקינו הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זצ"ל לא נתן קוויטל מימיו כי אם לג' צדיקים ואולו הן: אביו - הרה"ק רבי שלום מבעלזא זצ"ל, הרה"ק בעל הדברי חיים - מצאנז זצ"ל, ורבינו.

במעללי יתנכר נער, וכבר מילדותו שם עינו ולבו הטהורים להיות גומל חסדים טובים ולהאכיל לכל באי בית אביו הק' כדי שבעם, ופעם אחת לפני איזה סעודה אמו לאמו הצדקת ע"ה, איזן דארפן עסן, זעה אז סזאל זיין צוגעגרייט, השיבה לו אמו שתוכל להכין אוכל למו, אבל המלאכה מרובה וכוחה מועטת, אמר לה רבינו יהושע: עזור בידה ויעמוד להכין את המאכלים, והתחילו ללוש בצק ולאפות בילקעס, וכבר אמרו רז"ל אשה עיניה וכו' באורחים, והכניסה סך קמח מועטת מאד לפי הצורך, אז הוציא רבינו מעות מכיסו והניח לפני אמו ואמר, אנא הוסיפו קמח שיספיק לכל האוכלים, ואל ירע בעיניך ההוצאה כי אני אשלם מכיסי ההוספה, ובראות זאת אביו הק' זצ"ל תמה ואמר, מנין הגיע לך כ"כ סכף, אמר לו רבינו, זה רב זמן רב שאני מקבץ פרוטה פרוטה עד שעלה בידי איזה סך, כדי לשלם לאמי שלא תקמי כ"כ.

זאת חקת התורה (במדר ט"ו) הפרשה כולה מדבת מהלכות הפרה, והיה לכתוב זאת חקת הפרה אלא חק של הפרה שמתרת טמאים ומטמאת טהורים יהיה לכל התורה כולה, שאפילו טמאים בנפשותם אם יחזרו בתשובה וילמדו תורה לשמה, התורה מטרה אותם, והיא להם סם חיים, וח"ו להיפך אפילו טהורים אם ילמדו שלא לשמה נעשה להם להיפך.

מחותני הצדיק מו"ה אברהם חיים ז"ל, בנו של רבינו הק' ז"ל מראפשיץ בעמ"ח זרע קודש, כשנתקבל למלא מקום אבותיו בק"ק לינסק, אמר לפרשו, והיה עקב תשמעון וגו', כי זה אינו רבותא מה ששמעתם לקול אבותי הקדושים אשר בארץ המה, אבל והיה עקב תשמעון, למי שהוא עקב כרעיא דאביהו אבותי הקדושים, אז מדה במדה ושמר ה' לך וגו', והבן עכ"ד דפח"ת.

פעם שאל הגה"צ רבי מנשה טייטלבוים מבראגל זצ"ל את הרה"ק מצאנז זצ"ל על דעתו אודות רבינו לעומת אחד מצדיקי דורו המפורסמים, הרה"ק מצאנז עשה תנועה בהגבתה ידיו הקדושים ואמר אך אך אך ר' אברהם חיים' ולא דיבר יותר. ר"ל שמעלת רבינו נשגבה לעומתו עד למאד ומי דתמה אליו.

הרה"ק השר שלום מבעלזא זצ"ל סיפר תמיד שבחו של רבינו, וגופא דעובדא הכי הוו, בחורף שנת תקפ"ז לפ"ק ירחים אחדים לפני עלותו של הרה"ק מראפשיץ זצ"ל השמימה, היו אצל הרה"ק מראפשיץ כמה חסידים מק"ק ראווע, אמר להם הרה"ק מראפשיץ, אילו הייתם מתאגדים לייסד קלויז חסידי ראפשיץ בקהילתכם, היית נוסע לראווע להניח את הפונדאמענט (אבן הפינה). כששמעו החסידים דיבורי הללו מיד נתיישבו לטכס עצה בדבר, ואספו ביניהם הכסף והשתדלו בדבר, וקראו להרה"ק מראפשיץ שיבוא לעירם על שב"ק, יצאה הרה"ק לדרך, ורבינו הצטרף אליו בנסיעתו ושבתו את שבתו בעיר ראווע.

ביתם ק"ק בעלזא סמוכה לראווע, שלח הרה"ק מבעלזא את כל בניו לראווע, למען יסתופפו בצל הרה"ק מראפשיץ, כשנפרדו בני הרה"ק מבעלזא אחרי השבת, אמר להם הרה"ק מראפשיץ: וואלט איך געוועהן געוועזן געוויסט אז אייער פאטער וועט דא זיין, וואלט איך געבליבן אויף נאך א שבת. בהגיע דברים אלו להרה"ק מבעלזא, נתיישב בדעתו לנסוע עלי אורח מבעלזא לראווע, ובאספו חסידים עמו במחיצתו, ובהגיעם לראווע, מנתה החבורה כשלש מאות אנשים, שבאו לשבתו בצלם הקדושה של הני תרי אשלי רברבי.

בערב שבת קודש נזדמן להרה"ק מבעלזא לראות קלסתר פניו הטהורים של רבינו בעת שחזר מהמקוה. שהיו מאירים ולוהטים באור קדושת השבת הממשמש ובא. כליל שב"ק כשעמד הרה"ק מראפשיץ לומר הקדיש לפני כנוונג, אמר להרה"ק מבעלזא שימחול לצאת ויתפלל במקום אחר עם העולם שלו. אך הרה"ק מבעלזא עשה עצמו כאילו לא שמע, וכן היה כמה פעמים עד שהתחיל הרה"ק מראפשיץ לומר הקדיש. ואמרו שגם הרה"ק מאפסאט בסוף ימיו רצה להעלים זה הענין מהרה"ק מראפשיץ לומר הקדיש מראפשיץ התחכם והשיגו. כשחזר הרה"ק מבעלזא לביתו, שאלה אותו מחברתו הטהורה מרת מלכה ע"ה, מה דעתו על הרה"ק מראפשיץ, נענה ואמר, ער יאק ער (הוא אכן הוא), קינדער האט ער, כ"האב שוין געזעהן בערן און לייבן דינען גאט ברוך הוא, אבער ווי דעם ראפשיצערס קינדער דינען, דאס האב איך נישט געזעהן, ער האט א א זוהר ר' אברהם חיים, וואו ער ברומט פאר גאט ב"ה מיט אזיי קדושה, פאר הונדערטע יאהר צוריק איז דאס זעלטן געווען צו טרעפן.

ובעת שנסתלק רבינו נצטער הרה"ק מבעלזא מאד, ופעם אמר, שבתפילה עליו ציונו הישועה קרובה לבא, ועוד אמר הנקלע תוך ארבע מייל מלינסק ואינו הולך להתפלל על קברו של רבינו, אינו אלא פתי.

דרכו בקודש של רבינו היה בשפלות ובצניעות נפלא, והיה ממעט מאד בדיבורו, וכל העולם חרדו לקראת מוצא פיו, והביטו אליו כי קרן אורו, וצדיקי דורו ותלמידי אביו הק' והקרובים אליו רעדו מקדושתו, והחזיקו אותו מלאך אלקים משרת עליון, והיה מוסכם אצלם לנסוע אל רבינו במשך הזמן, אלא שעצת ה' היא תקום ובהיות רבינו לערך בן מ"ט שנים בקיץ של שנת תקצ"א לפ"ק, פרצה ל"ע בכל הגליל חולאת ומגיפה רח"ל ורבים וכן שלמים נעדרו בצעירותם בעת ההיא,

ביותר סבל מהם הרה"ק מזידיטשוב שנתבע לימטט עבור זה. הרה"ק מראפשיץ שלח את בנו הוא רבינו שישע לק"ק לעמבערג וישתדל עם הגה"ק בעל ישועות יעקב זצ"ל (י"ד כ"ה) אם כשבר רבינו לעמבערג ודיבר עם הגאון הנ"ל הסכים לילך עם רבינו, אך התנה עמו שאם ישאל השר את רבינו אם גם הוא בין אנשי הכת הלזו (החסידים), ישיב שאינו מהם אלא משתדל בעבורם. בהיותם אצל השר, נשא רבינו חן בעיניו בהיותו בעל צורה הדורה, וכל דיבורי מלות חן, וכאשר שאל השר את רבינו אם הוא בעצמו אינו מן החסידים, השיב רבינו שגם הוא מהם, אמר לו השר, אם כן בוודאי גם הרב מזידיטשוב הוא אדם נכבד וישר כמותו, ומיד צויה לבטל את כל התביעות שהלשינו על הרה"ק מזידיטשוב.

כשחזר איתו רבינו עם הגאון הנ"ל אמר לו הגאון, תל"ת שהשתדלות עשתה פרי, אבל הלא התנית עמי בפירוש שלא תאמר על עצמך שהוא מן החסידים, א"ל, כשאמרתי לך כן היתה בדעתך להיפך, שכן צויה לי אבי הרה"ק מראפשיץ שאשיב כן, אלא שהוכרחתו להסכים עם כבודו מפני פיקו"ן.

רבינו ניהל את עדת צאן מרעיתו ברמה והלמתו עטרת הרבנות כדרך אבותיו הקדושים. בבית הכנסת העתיק בלינסק התפללו בנוסח אשכנז כמקדמת דנא, כשהוצרכו בני העיר לשכור חזן לשמש בבית הכנסת, הזמינו את החסיד המופלג מו"ר אריה הכהן ראהב לשבת אלות, לתהות על קנקנו ולראות היטב בעיניהם, והחסיד הנ"ל היה מן המקורבים להרה"ק בעל בני יששכר מדינוב זצ"ל, והיה מתפלל בקול נעים ושאת ארי. במוצש"ק נדברו ראשי הקהל פה אחד לקבלו, והלכו עם רבינו אל האכסניא שלו. אך הוא כבר הקדים עצמו ונסע מלינסק מיד עם צאת השב"ק, כתב רבינו מכתב אל הרה"ק בעל בני יששכר בקובלנא על החזן שנחפז ללכת לפני איזה דין ודברים. קרא הבני יששכר את החסיד הנ"ל ושאלו על זה. ויתתן אותו חסיד לפני דעה"ל וביקש שלא יצוה עליו לקבל ההתנתות כי בעד כל הון דעלמא לא ירצה לשנות מנוסח ספרד ששמע מרבו הק' בעל הבני יששכר, של הבני יששכר את תשובתו ללינסק עם דברים כהויות, והסכימו כל בני העיר בהסכמת רבינו לשנות מנוסח אשכנז לנוסח ספרד וקיבלו אותו לחזן דמתא.

הרה"ק בעל הייטב לב מסיגעט זצ"ל הביא מה שדרש רבינו בדרשתו הראשונה וז"ל: 'ואני שמעתי' משמיה דגברא רבה,

ביתו סבל מהם הרה"ק מזידיטשוב שנתבע לימטט עבור זה. הרה"ק מראפשיץ שלח את בנו הוא רבינו שישע לק"ק לעמבערג וישתדל עם הגה"ק בעל ישועות יעקב זצ"ל (י"ד כ"ה) אם כשבר רבינו לעמבערג ודיבר עם הגאון הנ"ל הסכים לילך עם רבינו, אך התנה עמו שאם ישאל השר את רבינו אם גם הוא בין אנשי הכת הלזו (החסידים), ישיב שאינו מהם אלא משתדל בעבורם. בהיותם אצל השר, נשא רבינו חן בעיניו בהיותו בעל צורה הדורה, וכל דיבורי מלות חן, וכאשר שאל השר את רבינו אם הוא בעצמו אינו מן החסידים, השיב רבינו שגם הוא מהם, אמר לו השר, אם כן בוודאי גם הרב מזידיטשוב הוא אדם נכבד וישר כמותו, ומיד צויה לבטל את כל התביעות שהלשינו על הרה"ק מזידיטשוב.

כשחזר איתו רבינו עם הגאון הנ"ל אמר לו הגאון, תל"ת שהשתדלות עשתה פרי, אבל הלא התנית עמי בפירוש שלא תאמר על עצמך שהוא מן החסידים, א"ל, כשאמרתי לך כן היתה בדעתך להיפך, שכן צויה לי אבי הרה"ק מראפשיץ שאשיב כן, אלא שהוכרחתו להסכים עם כבודו מפני פיקו"ן.

רבינו ניהל את עדת צאן מרעיתו ברמה והלמתו עטרת הרבנות כדרך אבותיו הקדושים. בבית הכנסת העתיק בלינסק התפללו בנוסח אשכנז כמקדמת דנא, כשהוצרכו בני העיר לשכור חזן לשמש בבית הכנסת, הזמינו את החסיד המופלג מו"ר אריה הכהן ראהב לשבת אלות, לתהות על קנקנו ולראות היטב בעיניהם, והחסיד הנ"ל היה מן המקורבים להרה"ק בעל בני יששכר מדינוב זצ"ל, והיה מתפלל בקול נעים ושאת ארי. במוצש"ק נדברו ראשי הקהל פה אחד לקבלו, והלכו עם רבינו אל האכסניא שלו. אך הוא כבר הקדים עצמו ונסע מלינסק מיד עם צאת השב"ק, כתב רבינו מכתב אל הרה"ק בעל בני יששכר בקובלנא על החזן שנחפז ללכת לפני איזה דין ודברים. קרא הבני יששכר את החסיד הנ"ל ושאלו על זה. ויתתן אותו חסיד לפני דעה"ל וביקש שלא יצוה עליו לקבל ההתנתות כי בעד כל הון דעלמא לא ירצה לשנות מנוסח ספרד ששמע מרבו הק' בעל הבני יששכר, של הבני יששכר את תשובתו ללינסק עם דברים כהויות, והסכימו כל בני העיר בהסכמת רבינו לשנות מנוסח אשכנז לנוסח ספרד וקיבלו אותו לחזן דמתא.

הרה"ק בעל הייטב לב מסיגעט זצ"ל הביא מה שדרש רבינו בדרשתו הראשונה וז"ל: 'ואני שמעתי' משמיה דגברא רבה,

ביתו סבל מהם הרה"ק מזידיטשוב שנתבע לימטט עבור זה. הרה"ק מראפשיץ שלח את בנו הוא רבינו שישע לק"ק לעמבערג וישתדל עם הגה"ק בעל ישועות יעקב זצ"ל (י"ד כ"ה) אם כשבר רבינו לעמבערג ודיבר עם הגאון הנ"ל הסכים לילך עם רבינו, אך התנה עמו שאם ישאל השר את רבינו אם גם הוא בין אנשי הכת הלזו (החסידים), ישיב שאינו מהם אלא משתדל בעבורם. בהיותם אצל השר, נשא רבינו חן בעיניו בהיותו בעל צורה הדורה, וכל דיבורי מלות חן, וכאשר שאל השר את רבינו אם הוא בעצמו אינו מן החסידים, השיב רבינו שגם הוא מהם, אמר לו השר, אם כן בוודאי גם הרב מזידיטשוב הוא אדם נכבד וישר כמותו, ומיד צויה לבטל את כל התביעות שהלשינו על הרה"ק מזידיטשוב.

כשחזר איתו רבינו עם הגאון הנ"ל אמר לו הגאון, תל"ת שהשתדלות עשתה פרי, אבל הלא התנית עמי בפירוש שלא תאמר על עצמך שהוא מן החסידים, א"ל, כשאמרתי לך כן היתה בדעתך להיפך, שכן צויה לי אבי הרה"ק מראפשיץ שאשיב כן, אלא שהוכרחתו להסכים עם כבודו מפני פיקו"ן.

רבינו ניהל את עדת צאן מרעיתו ברמה והלמתו עטרת הרבנות כדרך אבותיו הקדושים. בבית הכנסת העתיק בלינסק התפללו בנוסח אשכנז כמקדמת דנא, כשהוצרכו בני העיר לשכור חזן לשמש בבית הכנסת, הזמינו את החסיד המופלג מו"ר אריה הכהן ראהב לשבת אלות, לתהות על קנקנו ולראות היטב בעיניהם, והחסיד הנ"ל היה מן המקורבים להרה"ק בעל בני יששכר מדינוב זצ"ל, והיה מתפלל בקול נעים ושאת ארי. במוצש"ק נדברו ראשי הקהל פה אחד לקבלו, והלכו עם רבינו אל האכסניא שלו. אך הוא כבר הקדים עצמו ונסע מלינסק מיד עם צאת השב"ק, כתב רבינו מכתב אל הרה"ק בעל בני יששכר בקובלנא על החזן שנחפז ללכת לפני איזה דין ודברים. קרא הבני יששכר את החסיד הנ"ל ושאלו על זה. ויתתן אותו חסיד לפני דעה"ל וביקש שלא יצוה עליו לקבל ההתנתות כי בעד כל הון דעלמא לא ירצה לשנות מנוסח ספרד ששמע מרבו הק' בעל הבני יששכר, של הבני יששכר את תשובתו ללינסק עם דברים כהויות, והסכימו כל בני העיר בהסכמת רבינו לשנות מנוסח אשכנז לנוסח ספרד וקיבלו אותו לחזן דמתא.

הרה"ק בעל הייטב לב מסיגעט זצ"ל הביא מה שדרש רבינו בדרשתו הראשונה וז"ל: 'ואני שמעתי' משמיה דגברא רבה,